

[Indenrigsministeren.]

skæftigelsesmulighederne for arbejdere og funktionærer inden for det pågældende arbejdsområde.

Lad mig også nævne, at der i ministeriet arbejdes med planer om oprettelse af en skole, hvor de værnepligtige kan få undervisning i praktiske og teoretiske fag, som de vil få brug for i deres arbejde uden for lejrene.

Lejrcheferne og ministeriet bestræber sig på at få et godt samarbejde med de værnepligtige. Repræsentanter for ministeriet aflægger besøg i hver af lejrene 4-5 gange om året. Ved disse besøg drøfter man de problemer, der måtte være, med de værnepligtiges talsmænd.

I sommer besøgte jeg lejrene i Kompedal og Gribskov. Under disse besøg havde jeg drøftelser med talsmændene og deltog i fællesmøder med de værnepligtige. I mandags deltog jeg sammen med embedsmænd fra ministeriet i et offentligt diskussionsmøde, som Militærnægterforeningen arrangerede.

Ved dette sidste møde gjorde de værnepligtige rede for deres synspunkter og vi for vore. Selv om vi naturligvis ikke kunne blive enige på alle punkter, nåede vi dog et godt stykke. Der var således enighed mellem ministeriets repræsentanter og de civile værnepligtige om, at Militærnægterforeningen må inddrages i arbejdet med de værnepligtiges forhold. Som en konsekvens af dette standpunkt indbød jeg på mødet foreningen til at udpege repræsentanter til en arbejdsgruppe om uddannelsen af de civile værnepligtige. Vi var også enige om, at antallet af arbejdspladser uden for lejrene må forøges.

Et af de spørgsmål, som vi drøftede ved Militærnægterforeningens møde i mandags, var spørgsmålet om tjenestetidens længde. De civile værnepligtige har i øjeblikket en tjenestetid på 19 måneder, d. v. s. 5 måneder mere end menige i hæren. De civile værnepligtige argumenterer for, at tjenestetiden ud fra en lighedsbetragtning må være den samme for dem som for hærens værnepligtige. På denne baggrund har de fremsat ønske om en tjenestetidsnedsættelse til 14 måneder.

Jeg har for et par måneder siden indbudt repræsentanter for de værnepligtige til

drøftelse af tjenestetidsspørgsmålet. Jeg har meddelt dem, at en sådan drøftelse kan finde sted, når der er truffet beslutning om, hvor lang tjenestetiden fremtidig skal være for forsvarets værnepligtige. Jeg har imidlertid gjort det klart, at jeg ikke er enig med de civile værnepligtige om tjenestetidsspørgsmålet. Jeg er enig med dem i, at man bør anlægge en lighedsbetragtning, når tjenestetiden for de civile værnepligtige skal fastsættes. Efter min mening må denne lighedsbetragtning imidlertid indebære, at værnepligtsbyrden skal være ens for de civile værnepligtige og for forsvarets værnepligtige. Tjenestetidens længde er jo kun en del — omend en væsentlig del — af værnepligtsbyrden. Den civile værnepligtige må bære samme samlede byrde som soldaten.

Når værnepligten skal vejes, må det erindres, at samfundet forlanger af forsvarets værnepligtige, at de i en given situation skal udføre deres arbejde med livet som indsats. Det må endvidere erindres, at tjenestevilkårene i forsvaret i flere henseender, f. eks. med hensyn til vagt og med hensyn til muligheden for at blive udtaget til værnepligtig befalingsmand med dertil hørende længere tjenestetid, er mere byrdefulde end vilkårene for de civile værnepligtige.

På baggrund af den linje, der fra ministeriets side er anlagt over for de civile værnepligtige, må jeg finde det beklageligt, at disse værnepligtige fortsat griber til ulovlige aktioner. Jeg har i diskussioner med de værnepligtige udtalt, at det er en nødvendig forudsætning for, at et demokratisk samfund kan fungere, at alle grupper af befolkningen respekterer de afgørelser, som er truffet af folketinget. Jeg fremhævede tillige, at det demokratiske samfund må kendes på den grad af tolerance, som myndighederne udviser over for mindretal i befolkningen. Ministeriet har bestræbt sig på at udvise forståelse og tolerance over for det mindretal, som de civile værnepligtige udgør. Men naturligvis kan dette mindretal ved fortsat at foretage ulovlige aktioner bringe samfundet i den situation, at der må skrides ind for at få reglerne i lovgivningen efterlevet.

Ministeriet er fortsat indstillet på at samarbejde med de værnepligtige, med deres talsmænd og med deres forening. Jeg håber,